

ПЕРША КНИЖЕУКА

THE LITTLE BOOK

STORY READER FOR A FREE UKRAINE

Mykola Matwijczuk

Introduction by Lorene Shyba PhD

Translation, Magda Stroinska PhD and Volodymyr
Shyba

AUDIOBOOK PDF

UKRAINIAN CYRILLIC ALPHABET &

SELECTED ILLUSTRATIONS

Calgary, Alberta, Canada

DURVILE.COM

Українська азбука.

The Ukrainian Alphabet and Pronunciation

а А, б Б, в В, г Г, г Г, д Д,

a b v h g d
u, cup b, bad v, voice h, hat g, got d, day

е Е, є Є, ж Ж, з З, и И, й Й,

e ye zh z y y
e, let ye, yet si, vision z, zoo i, ill y, yellow

і І, іі Іі, к К, л Л, м М, н Н,

i yie c l m n
i, Hawaii yei, yield c, can l, like m, man n, name

о О, п П, р Р, с С, т Т, у У,

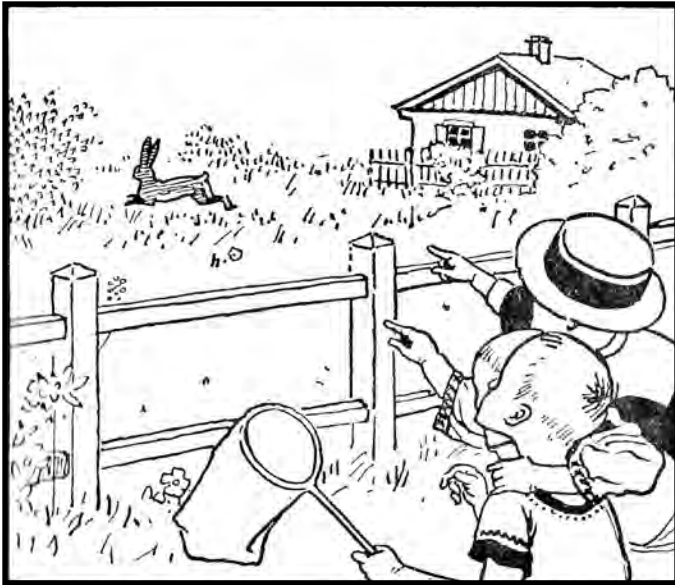
o p r s t u
o, not p, pet r, bright s, see t, tea u, put

ф Ф, х Х, ц Ц, ч Ч, ш Ш,

f h ts ch sh
f, find h, help ts, its ch, check sh, she

щ Щ, ю Ю, я Я, ь.

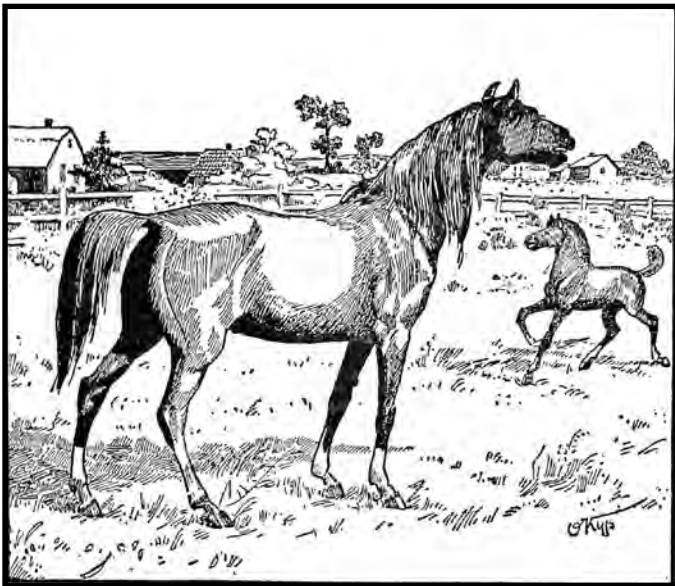
shch u ya no
shch, u, use ya, yard sound
scottish-cheese

o

o

o

i

i

i

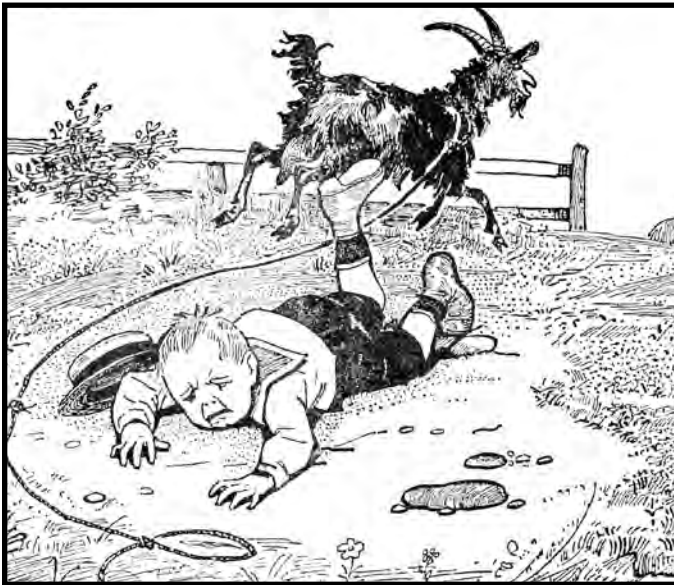
и и и

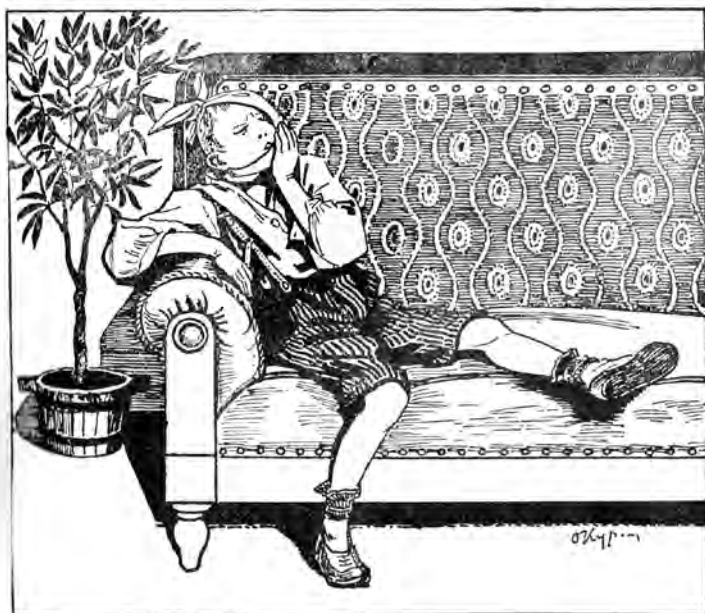
а а а

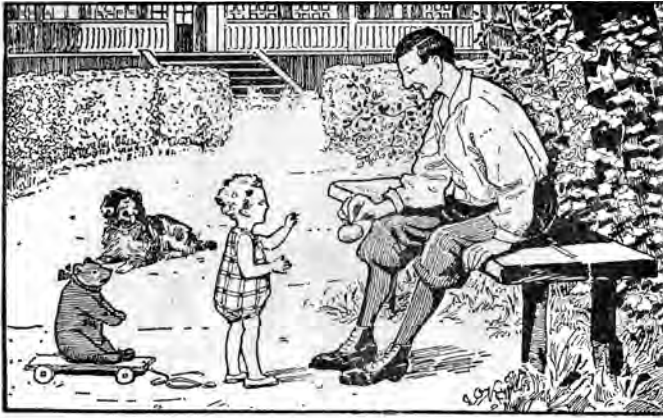
y y y

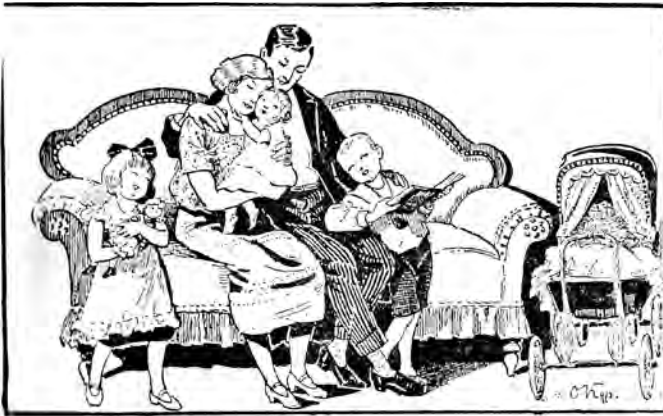
e e e

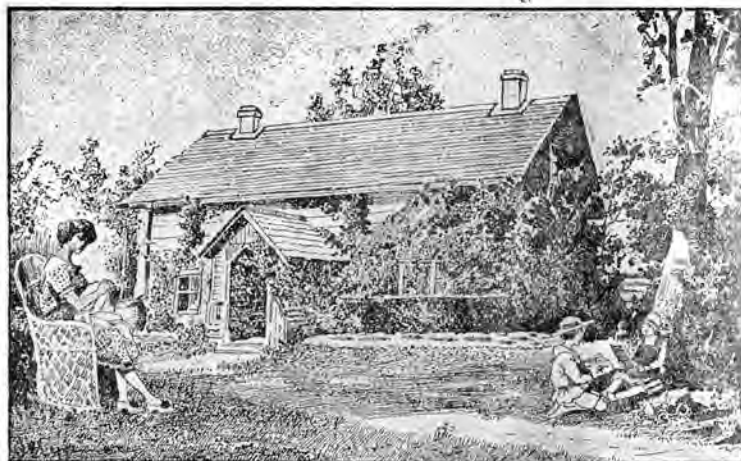
й ой ай

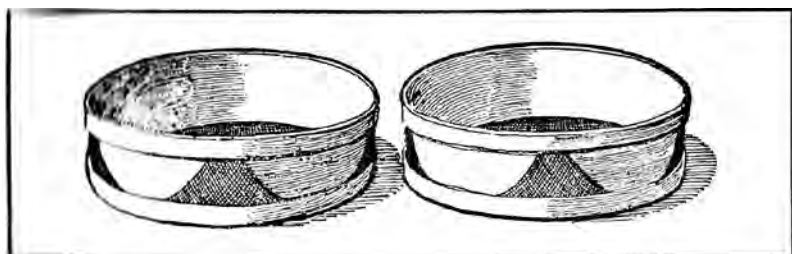
Т тáтo

М мáмa

х хата

с сита

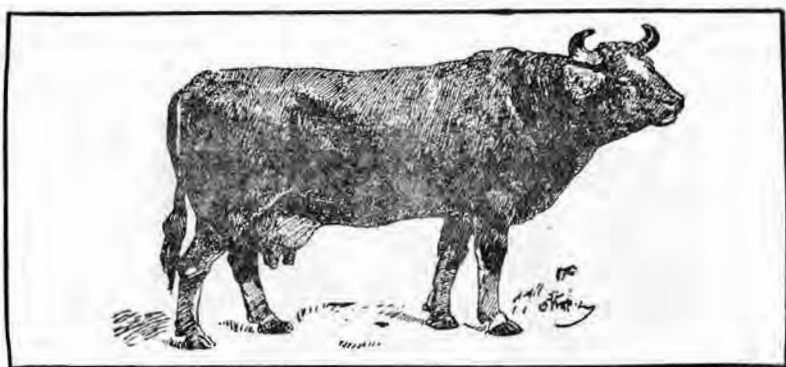
Д ДО МІ

Я МОЯ

є да є

л ліса

К КОТІ

б баба

П ПЕСИК
У БАБИ Є ПЕСИК І КОТИК.

Н ДИТИНА
ІДУ ДО МАМИ І НЕСУ ДИТИНУ.

р ріка́

і істи

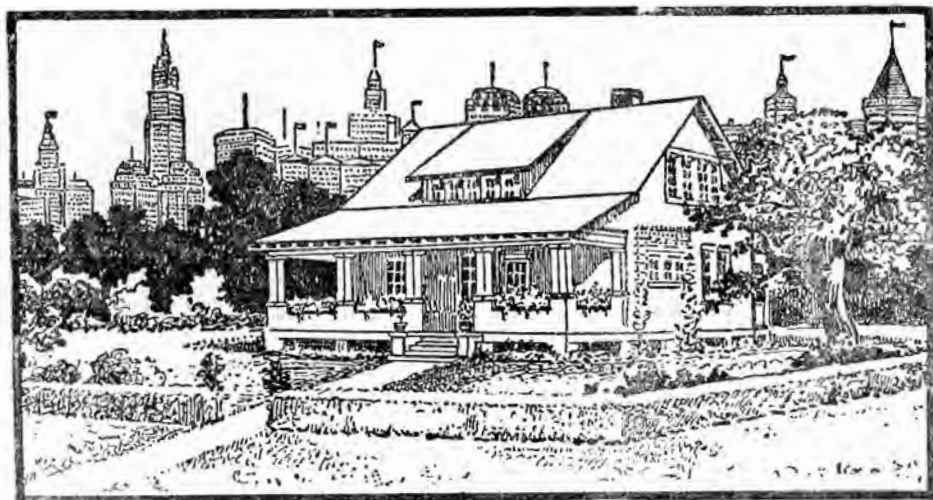
О Л

М I

ч ч

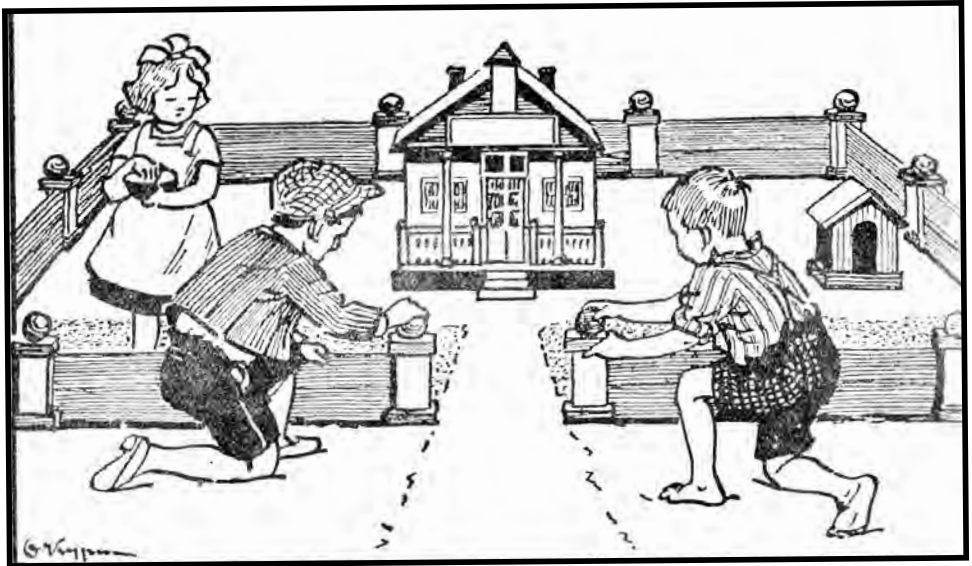

т у

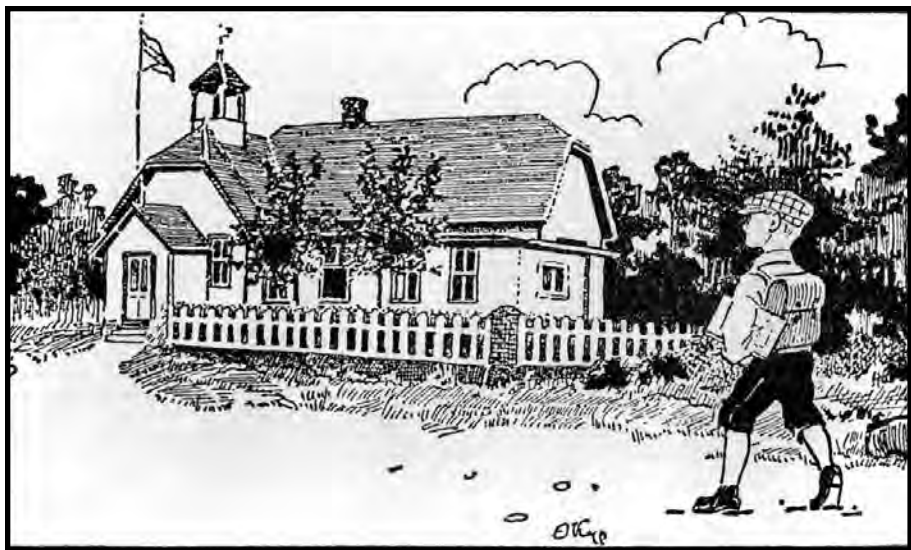
г Г

Малánка має гúси.

П Х

Петро́ будúє хату́.

ш Ш
Микóла іде́ до шко́ли.

ю Ю
То на́ша ха́та.

Д К

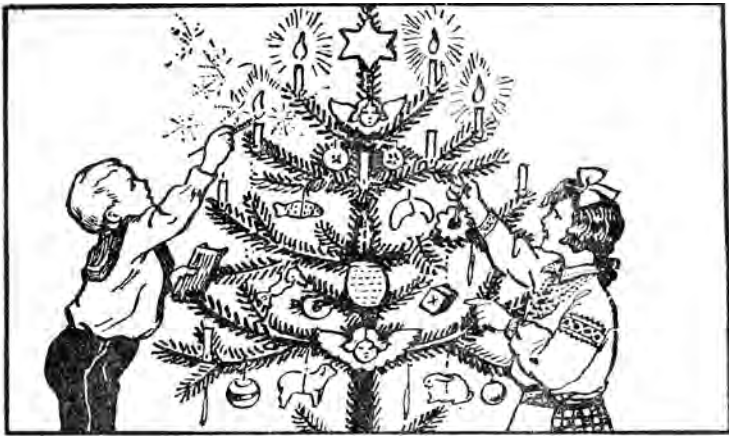
В В

A H

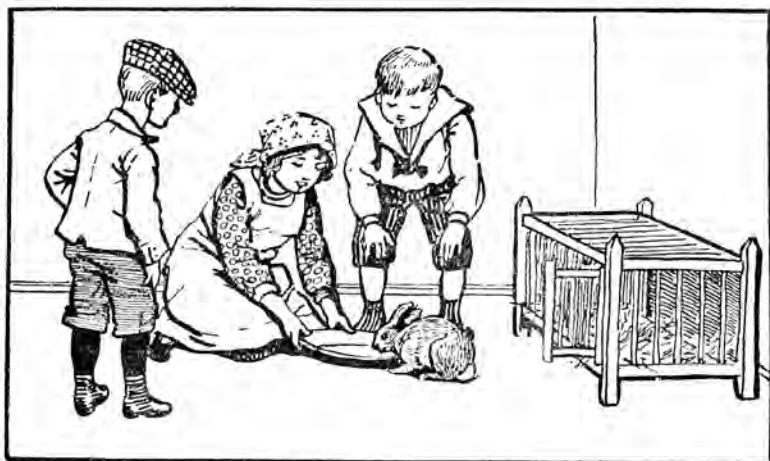
З З

С Я

Ж Ж

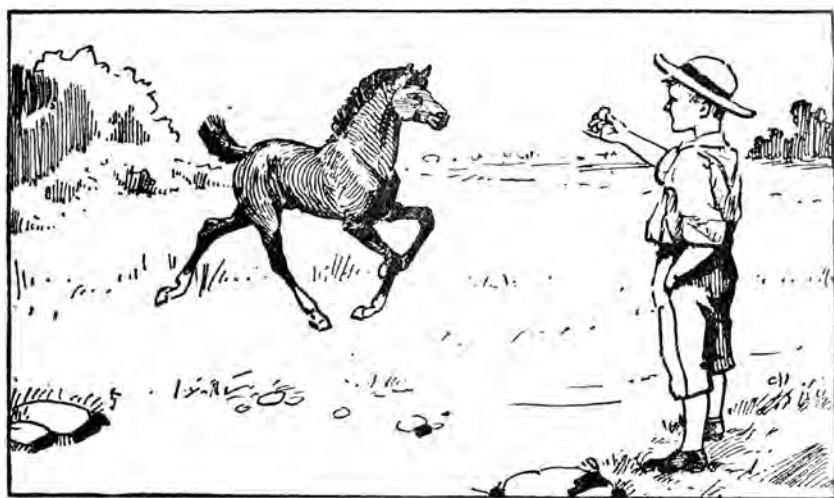
Р Б

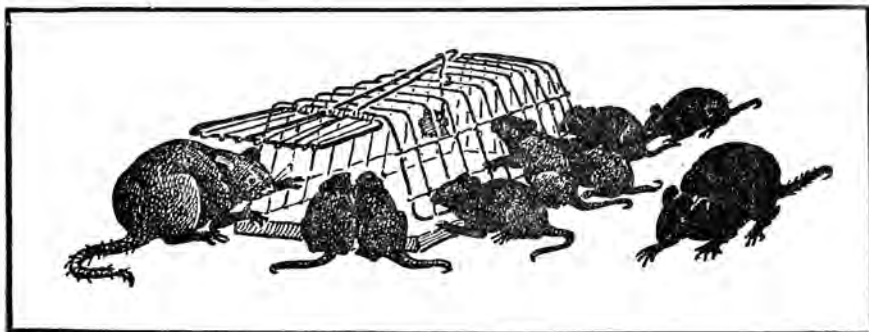
У Ц

Б

ИЙ

Щ Щ

Ф Ф

Г Г

Е Е

ДЗ Дз

ДЖ Дж

© Курица. 1959

І

Петрусь і Юрчик приїхали до Іванка в гостину. Привезли йому в дарунок дерев'яного коня. Марійка подає гостям обід. Вона припрошує до їди:

— Їжте, пийте, мої любі!

Петрусь учить Іванка їздити на коні. Їзда конем є приємна.

Коник скоро їде і не трясе.

Юрчик приспівує збоку:

— Їде, їде, пан, пан,
На конику сам, сам!

Моя родина.

Найліпше мені в рідній хаті. Тут живуть тато, мама і брат. То моя родина. У родині найстарший тато. Він працює для неї. Ми всі його слухаємо. Мама порядкує в хаті. Батько й мами нас люблять і ми їх любимо. Щоб ми без них робили, хто би про нас старався.

My Family. I am most happy in my family home. My Daddy, my Mommy and my brother live here. This is my family. In my family, Daddy is the oldest. He is working to support the family. We all listen to him. Mommy keeps the house in order. Dad and Mom love us and we love them. What would we do without them, who would take care of us?

Орися.

В саду — садочку
Віросла калина,
Сонце її гріє,
Дощик леліє.

В біленькій хатці
Віросла Орися,
Батько її любить,
Ненечка голубить.

Orysyia

In the gady-garden | Guelder rose grows
The sun sheds warmth on it | And the rain nurtures.

In the white house | Orysyia was brought up
Father loves her | Mommy caresses.

Україна.

Далéко звідси, дуже далéко, десь туди на сході, — є мій рідний край, — Україна. В Україні живуть такі самі, як і я, Українці. Живé їх там велика сила, — і займають вони широкі простори урожайної землі.

Я ще не знаю того далéкого краю, України, тільки чув я про неї з оповідань. Оповідáє мені мій бáтько, що Україна є край великий і багáтий. А до того гáрний і тéплий.

Київ. Вид на Собор св. Софії.

На Україні вже в квітні саді цвітуть і соловéйко співає. А літо на Україні такé крáсне, що там росте і дозривáє виногpáд. Учíteль показує нам Україну на мáпі. Він оповідáє про українські сéла й мiста та рiки. Найбiльше й найстáрше мiсто на Україні — Київ. А найбiльша рiка у

українська Днiпрó. Пливé вона з пiвночi на пiвдень пóпри Київ i вливáється до Чóрного мóря.

Велика i кpáсна нáша Україна. I хоч вона далéка, — нiколи не перестáю її любити. Зáвжди про неї думаю.

Буду вчiтися пiльно української мóви. А як виросту великий — працюватиму для України. А мóже й поiду колись на Україну.

Тарас Шевченко.

То Шевченко. То наш батько український. Стоїть собі в школі на підвісшенні і споглядає на нас добрими очима. Говоримо про нього з пошаною. Бо Шевченко був найкращий син України. Він Україну дуже любив. Він для неї працював і за неї терпів. Шевченко був великий український письменник. Він укладав красні вірші. В них оспівав він славу України.

Щороку святкуємо його пам'ять. Прибираємо шкільну сальо зеленню і квітами, а Шевченка вишиваними рушниками. Славимо Шевченка промовама, співом і деклямаціями.

Наслідуймо всі Тараса Шевченка. Любимо Україну і працюймо для неї так, як це робив Тарас Шевченко.

Taras Shevchenko

This is Shevchenko. He is our Ukrainian Father. He stands high above us in our school, looking down over us with kind eyes. We speak about him with respect. Shevchenko is the greatest son of Ukraine. He loved Ukraine very much. He worked and suffered for it. Shevchenko was a great Ukrainian writer. He composed beautiful poems. He described the glory of Ukraine in them.

Every year we celebrate his memory. We decorate the school hall with greenery and flowers, and we decorate Shevchenko with embroidered scarves. We celebrate Shevchenko by doing speeches, singing songs and reciting poetry.

We all try to follow in Taras Shevchenko's footsteps. We love Ukraine and we work for it like Taras Shevchenko did.

N.N.

Сонце заходить, гори чорніють,
Пташечка тихе, поле німіє.
Радіють люде, що одпочинуть,
А я дивлюся... і серцем лину
В темний садочок на Україну.
Лину я, лину, думу гадаю,
І ніби серце одпочиває.
Чорніє поле, і гай, і гори,
На синє небо виходить зоря.
Ой зоре! зоре! — і сльози кануть.
Чи ти зійшла вже і на Україні?
Чи очі карі тебе шукають
На небі синім? Чи забувають?
Коли забули, бодай заснули,
Про мою доленьку щоб і не чули.

The sun sets, the mountains darken,
A bird grows quiet, the field grows mute,
People rejoice that they will rest,
And I look, and with my heart I rush forth
To a dark tiny orchard to Ukraine
I think a thought, I ponder it,
And it's as though my heart is resting.
The field blackens, the grove and mountains, too,
And a star emerges in the blue sky.
Oh star! Star! And tears fall.
Have you already risen in Ukraine yet?
Are brown eyes searching for you
In the deep blue sky? Or do they forget?
If they've forgotten, may they fall asleep,
To keep from hearing of my fate.

—Taras Shevchenko, 1847